

[Fibiger.]

her, det kunde ikke betragtes som alvorligt ment, og saa fremdeles. Jeg maa sige, jeg forstaaer egentlig ikke den Tale, for Slutresultatet var dette, at Ministeren sagde, at han var ganske enig med den foregaaende Kirkeminister om, at der ikke skulde gives Penge til disse Formaal. Og er saadanne Bevillinger ingen Nytte til, som Ministeren fortalte, er det for øvrigt heller ingen Nytte til, at vi taler om det; enten Ændringsforslaget var kommet ved Finanslovens anden eller tredie Behandling og havde været i Finansudvalget, vilde Resultatet være blevet det samme. Ministeren siger, at det var hans Opfattelse, Regeringens Opfattelse, at disse 97 pCt. af Danmarks Befolkning, som tilhører Folkekirken, selv maa ordne deres Ting, det kan andre ikke være med til. Det er egentligt pudsigt, at man siger det, og at man altsaa er saa sart over for disse 3 pCt. af Befolkningen. Jeg ved ikke, om man er saadan i andre Retninger. Jeg tænker her paa dem, der er Militærnægttere, og dem inden for Fagforeningen, der skal betale Bidrag o. s. v. Det er ikke sikkert, at de alle sammen tilhører det socialdemokratiske Parti, men derfor kan man godt opkræve Bidrag hos dem.

Saa var der en Ting, man ikke maa glemme, og det vil jeg haabe, man ikke helt sætter sig ud over, nemlig den Ting, at vi har Grundlovens § 3, hvori der udtrykkeligt staar, at den evangelisk-lutherske Kirke er den danske Folkekirke og som saadan understøttes af Staten.

Jeg synes ogsaa, at den højtærede Kirkeminister burde have anset vort Ændringsforslag for rimeligt og nødvendigt. Jeg kan forsikre, at det er meget alvorligt ment. Alle Medlemmer af mit Partis Folketingsgruppe har stillet Ændringsforslaget netop for at give det saa meget større Vægt. Men hvis der er Mulighed — det synes der at være efter Begyndelsen af den højtærede Kirkeministers Tale — for, at det kan vises tilbage til Finansudvalget, saa man iagttog det formelle, der ikke er iagttaget, saa kan det gøres. Men efter den højtærede Ministers sidste Bemærkninger forstaaer jeg, at det i Virkeligheden er det principielle og ikke det formelle, det drejer sig om; det forstod jeg derimod ikke paa den ærede socialdemokratiske Ordfører, der talte om, at det var det formelle, der ikke var i Orden. Jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, om det er det formelle eller det principielle, der er noget i Vejen med. Er det saadan, at der, hvis man havde behandlet Forslaget paa reglementeret Vis

og man havde været med det i Finansudvalget og var kommet i rette Tid, var en Mulighed for at drøfte Forslaget, saa der muligvis kunde komme noget ud af det, eller er den ærede Ordfører enig med den højtærede Minister om, at man af principielle Grunde ikke vil være med til at stille et saadant Beløb til Raadighed til Nybygninger af Kirker og Udvidelser og Istandsættelser af bestaaende Kirker? Der er opført Bidrag til Kirker; det er rigtigt; der har de sidste Aar været opført Bidrag til Grundtvigskirken. Jeg betragter denne Kirke mere som et Monument; for de Penge, der er givet dertil, kunde der være opført mange Kirker rundt omkring i Landet. Jeg ved for Resten ikke, om der er Brug for saa stor en Kirke paa Bispebjerg, men det er dog et særligt Tilfælde, det kan man ikke regne med til de almindelige Bevillinger til Kirker.

Den højtærede Minister sagde, at man ikke vidste, om der var Kirker, som havde Bevillinger behov. Det ved jeg ganske afgjort, der er. Thyborøn og Vium og en Kirkeovre paa Fyn har søgt, men har heller ikke kunnet komme i Betragtning. Jeg tror ikke, vi behøver at være bange for, at der ikke skulde være Anvendelse for disse 200 000 Kr.

Jeg skal paa ny anbefale ærede Medlemmer at stemme for den Bevilling, saa vi kommer tilbage til de Tilstande, vi havde før, at Staten viser, den vil yde Bidrag til disse Formaal. Efter de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører for Venstre, haaber jeg, at det er muligt, der kan skabes et saa stort Stemmetal for vort Ændringsforslag her i denne Sal, at det dog kan have nogen Betydning, og at der kan skaffes et Flertal i det andet høje Ting for, at et saadant Forslag kan vedtages.

Ordføreren (Fr. Andersen): Paa det ærede Medlem Hr. Fibigers Henvendelse til mig kan jeg kun svare, at hvis mit Parti eller jeg havde en Sag, som laa os alvorligt paa Sinde, vilde vi ikke have ventet til 5 Minutter i tolv eller umiddelbart før Afstemningen med at dokumentere vor Interesse for Spørgsmaalet, men søgt for, at vore Medlemmer i det paagældende Udvalg havde taget Sagen frem. Derfor kan jeg ikke opfatte det, der her foreligger, som noget alvorligt, og jeg anbefaler, at man stemmer imod dette Ændringsforslag. Jeg kan selvfølgelig ikke sige, hvilken Stilling Finansudvalget vilde have taget; det kan jeg først sige, naar Sagen har været til Behandling; jeg har kun sagt min personlige Mening.